

ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗੁੜਾਲ ਏ
ਵੀ.
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਏ. ਐਨ. ਆਰ.
(2011 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1635)

23 ਅਗਸਤ, 2011

ਬੀ.

[ਪੀ. ਸਤਾਸ਼ਿਵਮ ਅਤੇ ਡਾ. ਬੀ. ਐੱਸ. ਚੌਹਾਨ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 ਧਾਰਾ 482-ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ-ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦਰਜ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਐਕਟ, 2005 ਤੋਂ ਕਿ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਕਲੀ ਸੀ-ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 2005 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ-ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਪਤੀ ਨੇ U/S ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। U/S 482 Cr.P.C. ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ-ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਤਨੀ ਨੇ 'ਓ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਿਤਾ ਗਿਆ। ਤਲਾਕ ਲਈ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰੱਦ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੁਆਰਾ-ਪੈਡੋਸੀ ਦੌਰਾਨ, ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਫ਼ ਆਈ. ਆਰ. ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। 406, 376 ਅਤੇ 120-8/PC-ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 482 ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ-ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ-ਈ.ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਥਿਤ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਖੁਦ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ। ਤਲਾਕ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ-ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਜਾਫੰਧਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਹੜੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੇਠਲੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਉੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ-ਫ਼ਰਮਾਨ ਤਲਾਕ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਖ਼ਤ ਹੈ-ਇਸ ਜੀ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਜੇ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ-ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ 2005 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਨੁਕੂਲ ਅਤੇ ਤਲਾਕ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਇਮ ਹੈ-ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ-ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ-ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2005।

ਫੈਸਲਾ/ਆਦੇਸ਼-ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼-ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ-ਆਯੋਜਿਤਃਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ।

ਫੈਸਲਾ/ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼/ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ

ਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਖਾਲੀ ਜਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ-ਆਯੋਜਿਤਃਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-ਇਹ ਜਮਾਂਦਰੂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼-ਧੋਖਾਧੜੀ-ਦਾ ਅਰਥ।

ਮੈਕਸਿਮਸ-ਅਲ/ਏਗਨਸ ਸੁਆਮ ਟਰਪੇਟੂਡਿਨਮ ਨਾਨ ਐਸ ਆਡੀਐਂਡਸ-ਆਯੋਜਿਤਃਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੰਚ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਵਿਆਹ ਨੰਬਰ 2-ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2005 ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ।

ਤਲਾਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਦੋਵੇਂ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਜੋਂ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 2005 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ।

ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਲਈ ਤਲਬ ਕੀਤਾ। ਨਾਰਾਜ਼, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਯੂ/ਐੱਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 482 Cr.P.C. ਕਥਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਰੱਦ ਸੀ।

ਅਤੇ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤਤਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਯੂ.ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ। 406, 376 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. 120-ਬੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਯੂ/ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
 ਐਸ. 482 Cr.P.C. ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ

ਰੱਖਿਆ: 1.1 ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼/ਦਫ਼ਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। "ਸਮਾਨਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਖੋਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨਵੀਆਂ ਸੂਖਮ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।" ਧੋਖਾਧੜੀ ਟੀ. ਐੱਡ

ਨਿਆਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ।

ਸਹਿਵਾਸੀ) ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹਨ। "ਧੋਖਾਧੜੀ ਸਾਰੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਲੰਕਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਭਿਸ਼ਾਪ ਹੈ।

ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਈ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਬਚਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 11] [570-G-H; 571 ਏ-ਬੀਜੇ

ਮੇਘਮਾਲਾ ਅਤੇ ਓਰਸ. ਵੀ. ਜੀ. ਨਰਸਿਮਹਾ ਰੈੱਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ।

(2010) 8 ਸੈਕਸ਼ਨ 383:2010 (10) ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 47- 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।
 ਐੱਫ

12 ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਰੱਦ ਹੋਵੇ, ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਮੰਚ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਖਾਰਜ ਹੈ, ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਐਲਾਨ ਪੀਡਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜੀ ਨੂੰ ਜਮਾਂਦਰੂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਪਾਰਸ 12 ਅਤੇ 14] [571-ਸੀ-ਡੀ; 572-ਸੀ]

ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ/ ਬਨਾਮ ਐੱਮ. ਕੇ. ਕੁਨ੍ਹੀਕੰਨਨ ਨੰਬੀਅਰ ਮੰਜੇਰੀ ਮਨੀਕੋਥ ਨਾਡੂਵਿਲ (ਮਿਤਕ) ਅਤੇ ਹੋਰ। ਏ. ਆਈ. ਆਰ 1996 ਐੱਸ. ਸੀ. 906:1995

(6) ਪੂਰਕ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 139; ਤੈਯਬਭਾਈ ਐੱਮ. ਬਾਗਸਰਵਾਲਾ ਅਤੇ ਅਨਰ।

560 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਿਪੋਰਟ [2011] 10 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ.

A *v. ਹਿੰਦ ਰਬਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ* ਏ. ਆਈ. ਆਰ 1997 ਐਸ. ਸੀ. 1240:1997

(2) ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 152 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸੁਲਤਾਨ ਸਾਦਿਕ ਬਨਾਮ ਸੰਜੇ ਰਾਜ ਸੁੱਬਾ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਏ. ਆਈ. ਆਰ 2004 ਐਸ. ਸੀ. 1377:2004 (1) ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 82; ਐੱਮ. ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਅਤੇ ਓਰਸ. ਵੀ. ਮੈਟਾਡਿਨ

ਐੱਲ. ਐੱਸ. ਅਤੇ ਓ. ਆਰ. ਐੱਸ. ਦੁਆਰਾ ਅਗਰਵਾਲ (ਮਿਤਕ)। (2006) 7 SCC 470:2006 (5)

B ਪੂਰਕ. ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 505; *ਸਨੇਹ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਦੇਵੀ ਸਰੂਪ ਅਤੇ ਹੋਰ।* (2009) 6 SCC 194:2009 (2) ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 553-ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

1.3 ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੰਚ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਹਾਵਤ "ਅਲ/ਏਗਨਸ ਸੁਮ ਟਰਪੇਟੂਡਿਨਮ ਨਾਨ ਐਸਟ ਆਡੀਐਂਡਸ" ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

C ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਫਾਇਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਅਨੈਤਿਕ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ (ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਤੁਰਪੀ ਗੈਰ-ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ)। *ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਨੁਕਸਾਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਵੇ/ਇੰਟੀ ਨਾਨ ਫਿਟ ਇੰਜੂਰੀਆ)। [ਪੈਰਾ 15] [572-E-F]*

D 1.4 ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਉਦੋਂ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਥਿਤ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਭੁਡਕਾਇਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਕੰਮ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰੇ!., ਹਰ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਇੱਕਲੇ ਕਿਤਾ ਹੈ।

E ਇਕੱਲੇ ਕੰਮ ਕਰੇ। ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਅਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦੇਣਾ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 191 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 193 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 16] [572-G-H; 573-A]

F *ਫਗੁਨਾ ਕਾਂਤ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1959 ਐਸ. ਸੀ. 673:1959 ਪੂਰਕ. ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1; ਜਮੁਨਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1967 ਐਸ. ਸੀ. 553:1967 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 469 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।*

2.1 ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ।

G ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਖੁਦ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀ ਕਰ ਲਿਆ। [ਪੈਰਾ 15] [572-D-F] ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗੁਵਾਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ 561

ਏਐਨਆਰ.

2.2 ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਬਿਆਨ ਨੰ.2 ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੋਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸੋਚਣ ਲਈ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਜੇ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਮਤੇ ਦਾ ਬੀ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸੁਲ੍ਹਾ ਲਈ ਹੋਰ ਯਤਨ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। 1955 ਇੱਕ ਸੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਹਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫ਼ਾਈ। [ਪੈਰਾ 17 ਅਤੇ 18] [573-8-ਸੀ]

ਜਗਰਾਜ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਿਰਪਾਲ ਕੌਰ ਏ ਆਈ. ਆਰ. 2007 ਐਸ. ਸੀ. 2083:2007 (2) ਐੱਸਸੀਆਰ 496; ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਸੁਰੇਸ਼ਤਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1992 ਐਸ. ਸੀ. 1304; ਹਿਤੇਸ਼ ਭਟਨਾਗਰ ਬਨਾਮ ਦੀਪਾ ਭਟਨਾਗਰ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 2011 ਐਸ. ਸੀ. ਡੀ. 1637-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

2.3 ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.2, ਜਿਸ ਨੇ ਦੂਜੇ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰੁਖ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਅਤੇ ਤਲਾਕ ਦਾ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਸਮਰੱਥ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ। ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣੇ ਭਾਵ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਔਫ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਉੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 21] [574-G-H; 575-A]

2.4 ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਤਲਾਕ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਜੀ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ

ਰੱਦ ਅਤੇ ਖ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਬਣੇ ਰਹੇ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਅਤੇ ਮਿਤੀ 20.3.2008 ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕਾਲਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ, ਇਕੱਠੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਕੂਲ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਲਾਕ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਉਹ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਜੋਂ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ (2005) SCC ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। C [ਪੈਰਾ 22] [575-B-E]

ਡੀ. ਵੇਲੂਸਾਮੀ ਬਨਾਮ ਡੀ. ਪਚਾਈਮਲ (2010) 10 SCC 469:2010 (13) ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 706; ਸਵਿਤਾ ਬੇਨ ਸੋਮਾਭਾਈ ਭਾਟੀਆ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2005) 3 SCC 636:2005 (2) ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 638 -

ਵਿਲੱਖਣ

ਜਪਾਨੀ ਸਾਹੂ ਬਨਾਮ ਚੰਦਰ ਸ਼ੇਖਰ ਮੋਹੰਤੀਏ. ਆਈ. ਆਰ. 2007 ਐੱਸ. ਸੀ. 2762:2007 (8) ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 582; ਨੋਇਡਾ ਉੱਦਮੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ v. ਨੋਇਡਾ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2011) 6 SCC 508-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

2.5 ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤਲਾਕ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਇਮ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਜੇ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਐਕਟ 2005 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਤਲਾਕ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਅਜੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਪਰਾਧ, ਅਦਾਲਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੈਟਰਿਕਸ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐੱਸ. ਟੀ. ਐੱਲ. ਸੀ. ਦਾ ਵਿਆਜ। ਈ ਉਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 25] [576-ਡੀ -

2.6 ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 482 Cr.P.C ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਲੰਬਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 26] [576-F]

2010	(10) ਐਸ. ਸੀ. ਅਚ. 47	47	ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ	11
1995	(6) ਸਪਲਾਇ ਰ. ਐਸਸੀਅਚ	139	ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ	12
1997	(2) ਐਸ. ਸੀ. ਅਚ. 152	152	ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ	12
2004	(1) ਐਸ. ਸੀ. ਅਚ. 82	82	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ	13
2006	(5) ਸਪਲਾਇ ਰ. ਐਸਸੀਅਚ	505	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ	14
2009	(2) ਐਸ. ਸੀ. ਅਚ. 553	553	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ	14
1959	ਸਪਲਾਇ. ਐਸ. ਸੀ. ਅਚ.	1	ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ	16
1967	ਐਸਸੀਅਚ 469	469	ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ	16
2007	(2) ਐਸ. ਸੀ. ਅਚ. 496	496	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ	18
ਏ. ਆਈ. ਅਚ. 1304	1992 ਐਸ. ਸੀ.	1304	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ	19
ਏ. ਆਈ. ਅਚ. 1637	2011 ਐਸ. ਸੀ.	1637	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ	20

2010 (13) ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 706 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੈਰਾ 23

2005 (2) ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 638 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੈਰਾ 23

2007 (8) ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 582 ਪੈਰਾ 24 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

(2011) 6 SSC 508 ਪੈਰਾ 24 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾ: 2011 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1635.

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 09.08.2010 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਵਿਭਿੰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਜੀ. ਨੰ. 2009 ਦਾ ਐੱਮ-29339 (ਓ ਐੱਡ ਐੱਮ)।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਰਣਜੀਤ ਕੁਮਾਰ, ਗੌਤਮ ਗੋਦਾਰਾ, ਰਵਿੰਦਰ ਕੇਸ਼ਵਰਾਓ ਅਡਸੁਰ।

ਅਨਿਲ ਗਰੇਵਰ, AAG, ਮਨੋਜ ਸਵਰੂਪ, ਅੰਕਿਤ ਸਵਰੂਪ, ਪ੍ਰੈਸ਼ਿਤ ਕੋਰਟ।

ਸੁਰਸ਼ੇ, ਰੋਹਿਤ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ, ਕਵਿਤਾ ਵਾਡੀਆ, ਨੂਪੁਰ ਸਿੰਘਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਡਾ. ਬੀ. ਐਸ. ਚੌਹਾਨ, ਜੱਜ 1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਫ਼ਸੋਸਨਾਕ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਤਨੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਕੇ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਤੱਥ-ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਖੁਦ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਜਮਾਂਦਰੂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਉਹ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

3. ਇਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਮਿਸਲੇਨਿਅਸ ਵਿੱਚ 9.8.2010 ਮਿਤੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨੰ. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ 2009 ਦਾ ਐੱਮ-29339 (ਓ ਐੱਡ ਐੱਮ) ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 of 1973 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੰਬਰ 87/02/09 ਮਿਤੀ 12.6.2009 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'Cr.P.C.' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2005 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ 2005' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।

4. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਨੇ ਸਿੱਖ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਨਾਲ 23/09/1998 ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਆਹ ਤੋਂ 2 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ, ਗੁਰਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਜਨਮ 05/10/1999 ਨੂੰ ਹੋਇਆ। ਵਿਆਹ ਦੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਮਤਭੇਦਾਂ ਕਾਰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀਆਂ ਅਤੇ ਤਲਾਕ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ 1955' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਐਚ. ਐਮ. ਏ. ਕੇਸ ਨੰਬਰ 168 of 19/09/2007 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ।

ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ,

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਬਿਆਨ 1 2 ਨੂੰ 19.9.2007 ਉੱਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਣ। ਪਿਰ ਦੂਜੇ ਮਤੇ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ 20/03/2008 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 20.3.2008 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਲੁਧਿਆਣੇ ਨੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਮਿਤੀ 04/05/2009 ਉੱਤੇ ਐਕਟ 2005 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ, ਲੁਧਿਆਣੇ ਅੱਗੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ। ਤਲਾਕ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਦੋਵੇਂ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਜੋਂ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਘਰ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਨਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂਚ ਲਈ ਐਸ. ਪੀ., ਸਿਟੀ-1, ਲੁਧਿਆਣੇ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਸ. ਪੀ., ਸਿਟੀ-1 ਨੇ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 4.5.2009 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਤਲਾਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਲੱਗ ਰਹਿ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ। ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਏ.

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਿਤੀ 2.6.2009 ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਏ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ 2 ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸਨ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ 12.6.2009 ਉੱਤੇ ਐਕਟ 2005 ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜੀ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਮਿਤੀ 3.10.2009 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਲਈ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, Ld. ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ 12.06.2009 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 482 Cr.P.C ਤਹਿਤ ਮਿਤੀ 13.10.2009 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

F. ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਨੇ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ), ਲੁਧਿਆਣੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 17.7.2009 ਉੱਤੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ 20.3.2008 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਭਾਵ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਰੱਦ ਹੈ। 8 ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹਾਲੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।

G. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਨੇ ਗਾਰਡੀਅਨਜ਼ ਐਂਡ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ, 1890 ਤਹਿਤ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਗੁਰਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਲਈ ਮਿਤੀ 17.12.2009 ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਧੀਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਸੀ. ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ), ਲੁਧਿਆਣੇ।

H. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 406, 498-ਏ, 376, (120 B IPC.) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ, ਭੈਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ।

I. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 9.8.2010 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

- E 5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 482 Cr.P.C ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.2 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੌਰਾਨ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
- F ਸ਼ਿਕਾਇਤ; ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਕੱਢਣ ਲਈ ਬਦਨੀਤੀ ਕਾਰਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.2 ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੰਸਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ,
- G ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਇਸ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹੈ।
ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਇਲਜ਼ਾਮ ਸੱਚੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਹਤ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। 2 ਫ਼ਰਮਾਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਤਲਾਕ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਬੱਚੇ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

6. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਨੋਜ ਸਵਰੂਪ, ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.2 ਅਪੀਲ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਿਆਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇੱਕ ਅਯੋਗਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ no 2 ਵਿਚਕਾਰ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਇਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਾਇਮ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਆਦਿ ਦੀ ਜਾਂਚ ਖੁਦ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

7. ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਰੋਧੀ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ।

8. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੀਏ, ਕੇਸ ਦੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ:

I. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.2 ਉੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ।ਦੇਵੋਂ ਨੌਕਰੀਪੇਸ਼ਾ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ।ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਲੈਕਚਰਾਰ ਹੈ।ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੀਐਚ. ਡੀ. ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.2 ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੀਐਚ. ਡੀ. ਲਈ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ।

II. ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਸਾਲ 1998 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲ 1999 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਹੋਇਆ ਸੀ।ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੀ ਮੰਗ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ G 20.3.2008 ਮਿਤੀ ਦਾ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਜ ਆਦਿ ਦਾ।

III. ਬਿਮਾਰ ਹਨ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਐਕਟ 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 13-B ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.2 ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ 19.9.2007 ਉੱਤੇ ਪਹਿਲੇ ਮਤੇ ਉੱਤੇ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੌਕਿਰਾ, 568 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਿਪੋਰਟ [2011] 10 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ.

ਅਲੀਆ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

" ਅਸੀਂ 23.9.2005 ਤੋਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ।ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਜੋਂ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

B IV. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.2 ਦੂਜੇ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣੇ ਦੁਆਰਾ 20.3.2008 ਉੱਤੇ ਪਛਤਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਬਿਆਨ 19.9.2007 ਉੱਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਸੀਂ ਸੁਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ।ਸਾਡੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਗੁਰਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਬੱਚੇ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖੇਗਾ।

D ਅਸੀਂ ਦਾਜ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਅਤੀਤ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ ਸੰਬੰਧੀ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।ਹੁਣ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਡਰਾਫਟ 3,00,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਾਜ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

E ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ 23.9.2005 ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ।ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਾਂਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਜੋਂ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਰਹਾਂਗਾ।ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਸਾਡਾ ਵਿਆਹ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

V. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣੇ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ

20.3.2008 ਮਿਤੀ ਦਾ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ:

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਜ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਅਤੀਤ। ਭਵਿੱਖ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ ਸੰਬੰਧੀ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ 23.9.2005 ਤੋਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਦਾਜ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਮੁੱਕੇ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਮਨਦੀਪ ਕੌਰ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਹੁਣ ਭੰਗ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

VI. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮਿਤੀ 4.5.2009 ਹੈ। 2 ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਸਿਟੀ-1, ਲੁਧਿਆਣੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਬੀ ਉਸਨੇ ਕਈ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੌਕਰ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਮਨਦੀਪ ਕੌਰ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣ ਲਈ ਤਲਾਕ ਲੈਣ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਡਰਾਫਟ ਦੁਆਰਾ ਰੁਪਏ 3,00,000 ਅਤੇ Rs.27,00,000/- ਨਕਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਿਸ ਲਈ ਪਤੀ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤਲਾਕ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਏ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

VII. ਮਿਤੀ 2.6.2009 ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਏ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਤਭੇਦਾਂ ਕਾਰਨ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਲਜ਼ਮ ਕਿ ਤਲਾਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ, ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸਨ।

ਸਿਰਫ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਲੇਬਲ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐੱਫ

9. ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਿਤੀ 12.6.2009 ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਾਲ 2005 ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਜੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਬਦਸਲੂਕੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲੱਗੇ ਸਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਪਨਾਹ ਲੈਣੀ ਪਈ; ਦਾਜ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਮੇਤ ਉਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸਮਾਨ ਸੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

- A ਵੇਰਵੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਦੇਵਾਂ ਨੇ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਉੱਤੇ ਤਲਾਕ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਮਰੀਕਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਮਰੀਕੀ ਨਾਗਰਿਕ ਨਾਲ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਕੇ ਅਮਰੀਕੀ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੇ।
- B ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਤਲਾਕ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ 7.2.2009 ਤੱਕ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਨਿਵਾਸ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਰਾਏ ਸਨ। ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇ ਨਾਲ ਬਚੇ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

10. ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮਿਤੀ 20.3.2008 ਹੈ।

- D ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ:

"ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਗੁਰਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਤੁਰੰਤ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

- E ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕਿਰਾਏ ਉੱਤੇ ਲਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਕਾਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ Rs.15,000/- ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਦਾਜ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ Annexure A to C ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਨ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

- F ਦਾਜ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ Rs.22,95,000 - 1 ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਾਹਤ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਹਨ:

- (a) ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ; (ਅ) ਨਿਵਾਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ; ਅਤੇ (ਸ) ਦਾਜ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ।

11. ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ/ਦਫ਼ਤਰੀ ਹੁਕਮ ਦਫ਼ਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਆਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰਹੇ ਕਿਉਂਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਐੱਚ "ਇਕੁਇਟੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਟਾਲ-ਮਟੇਲ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਨਵੀਆਂ ਸੂਖਮ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਾਢ ਕੱਢੀ ਗਈ। ਇਹ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਈਟ ਹੈ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਧੋਖਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹਨ। "ਧੋਖਾਧੜੀ ਸਾਰੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅਭਿਸਾਪ ਹੈ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਦਾਗੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਬਚਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਵੀਡੀਓ: ਮੇਘਮਾਲਾ ਅਤੇ ਓਰਸ, ਬਨਾਮ ਜੀ. ਨਰਸਿਮਹਾ ਰੈੱਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ,

c2010) 8 SCC 383)

12. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਲਈ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਮੰਨਣਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਹੁਣ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ 'ਡੀ' ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਰੱਦ ਹੋਵੇ, ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦੁਕਵੇਂ ਮੰਚ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। (ਵੀਡੀਓ: ਕੇਰਾ ਰਾਜ/ਇੱਕ ਬਨਾਮ ਐੱਮ. ਕੇ. ਕੁਨੀਕੰਨਨ ਨੰਬੀਅਰ ਮੰਜੇਰੀ ਮਨੀਕੋਥ, ਨਡਵਿਲ (ਮ੍ਰਿਤਕ) & ਓਰਸ., ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1996 ਐਸ. ਸੀ. 906; ਅਤੇ ਤੈਯਬਭਾਈ ਐੱਮ. ਬਾਗਸਰਵਾਲਾ ਅਤੇ ਐੱਨ. ਆਰ. ਬਨਾਮ ਹਿੰਦ ਰਬਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ, ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1997 ਐਸ. ਸੀ. 1240)। ਈ.

13. ਸੁਲਤਾਨ ਸਾਦਿਕ ਬਨਾਮ ਸੰਜੇ ਰਾਜ ਸੁੱਬਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ, ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 2004 ਐਸ. ਸੀ. 1377 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਜਾਂ ਰੱਦ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਐੱਫ

14. ਐੱਮ. ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਅਤੇ ਓਰਸ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ (2006) 7 ਸੈਕਸ਼ਨ 470 ਦੁਆਰਾ ਮੈਟਾਡਿਨ ਅਗਰਵਾਲ (ਮ੍ਰਿਤਕ), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੰਨਿਆ

ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਧਿਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ/ਰੱਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਜੀ ਉਚਿਤ ਮੰਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਥਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ :-

"ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਖ਼ਾਲੀ ਆਰਡਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਮਾਂਦਰੂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਇਸ ਦੇ ਲੇਖਕ ਸਨ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਨੇਹ-ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਦੇਵੀ ਸਰੂਪ ਅਤੇ ਹੋਰ (2009) 6 ਧਾਰਾ 194 ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਖਾਰਜ ਹੈ, ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਐਲਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

C ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਮਾਂਦਰੂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

15. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਖੁਦ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ।

D ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਖੁਦ ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ।

ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੰਚ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਹਾਵਤ "ਐਲੇਗਨਸ ਸੁਮ ਟਰਪੇਟੁਡਿਨਮ ਨਾਨ ਐਸਟ ਆਡੀਐਂਡਸ" ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗ਼ਲਤੀ ਤੋਂ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ (ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇੰਜੂਰੀਆ ਸੁਆ ਮੈਮੋ ਹੈਬਰੇ ਡੇਬੇਟ) ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਅਨੈਤਿਕ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ (ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਤੁਰਪੀ ਗੈਰ-ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ)। ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਨੁਕਸਾਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ)। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ/ਇਲਜ਼ਾਮ ਨੰ. 2 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ

F ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਥਿਤ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੋ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

16. ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਉਦੋਂ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਥਿਤ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਉਕਸਾਇਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। (ਵੀਡੀਓ: ਫਗੁਨਾ ਕਾਂਤਾ ਨਾਥ ਬਨਾਮ

ਅਸਾਮ ਰਾਜ, ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1959 ਐਸ. ਸੀ. 673; ਅਤੇ ਜਮੁਨਾ ਸਿੰਘ

ਬਨਾਮ. ਬਿਹਾਰ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1967 ਐਸ. ਸੀ. 553 ਦੀ ਕਿਸਮਤ)। ਜੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੇ ਵਿਅਕਤੀ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਕੰਮ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋਡ ਕੇ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਇਕੱਲੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਹੈ

ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਅਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗੁੱਵਾਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ 573 ਏ. ਐਨ. ਆਰ. [ਡਾ. ਬੀ. ਐੱਸ. ਚੌਹਾਨ, ਜੇ.]

ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦੇਣਾ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 191 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 193 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਹੈ।

17. ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਬਿਆਨ ਨੰ.2 ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੂਜੀ ਗਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸੋਚਣ ਲਈ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਜੇ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

18. ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਮਤੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸੁਲ੍ਹਾ ਲਈ ਹੋਰ ਯਤਨ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਐਕਟ 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 23 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਸੁਲ੍ਹਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਯਤਨ ਕਰੇ।

ਜਰਾਰਜ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬੀਰਪਾਲ ਕੌਰ, ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 2007 ਐਸ. ਸੀ. 2083
ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨਹੀਂ ਹਨ ਬਲਕਿ ਵਿਆਹ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਆਹੁਤਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪਹੁੰਚ "ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਸਾਰੂ, ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਅਮੂਰਤ, ਸਿਧਾਂਤਕ ਜਾਂ ਸਿਧਾਂਤਕ "। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਭੁਲੇਖਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਿਆਹ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਬਚਾਓ।

19. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਰੇਸ਼ਤਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1992 ਐਸ. ਸੀ. 1304, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਰਕਾਲੀ ਉਡੀਕ ਦੀ ਮਿਆਦ 6 ਤੋਂ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਦਮ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਤੋਂ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਦੂਜਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵਧਣ ਦਾ ਮਨ ਬਦਲੋ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਉੱਤੇ ਤਲਾਕ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ। ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸਥਾਈ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਦੂਜੇ ਮਤੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕਪਾਸਡ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

8 "ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 'ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਰਹਿਣਾ' ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਰਹਿ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣ। ਸਮੀਕਰਨ 'ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਰਹਿਣਾ',

ਸੀ ਸਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਵਾਂਗ ਨਾ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਛੱਤ ਹੇਠ ਰਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਜੋਂ ਨਾ ਰਹਿ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ

ਡੀ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਮਾਨਸਿਕ ਰਵੱਈਏ ਨਾਲ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੂਜਾ

ਈ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕਿ ਉਹ 'ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ' ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ' ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਵਿਆਹ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੀਜੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ)

F 20. ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਲਾਕ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਠੋਸ ਸਮੱਗਰੀਆਂ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। (ਵੀਡੀਓ: ਹਿਤੋਸ਼ ਭਟਨਾਗਰ ਬਨਾਮ ਦੀਪਾ ਭਟਨਾਗਰ, ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 2011 ਐਸ. ਸੀ. 1637)।

G 21. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2, ਜਿਸ ਨੇ ਦੂਜੇ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰੁਖ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਅਤੇ ਤਲਾਕ ਦਾ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

H ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗੁੱਵਾਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ 575 ਏ. ਐਨ. ਆਰ. [ਡਾ. ਬੀ. ਐੱਸ. ਚੌਹਾਨ, ਜੇ.]

ਲੁਧਿਆਣਾ ਭਾਵ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਾਡੀ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਉੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।

22. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.2 ਕਿ ਤਲਾਕ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰੱਦ ਹੈ

ਅਤੇ ਖ਼ਾਲੀ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਬਣੇ ਰਹੇ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.2 ਸੀ 20.3.2008 ਮਿਤੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕਾਲਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ, ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋਆਂ ਅਤੇ

ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਕੂਲ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਿਵਲ

ਅਦਾਲਤ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਕਿ ਤਲਾਕ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਉਹ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਜੋਂ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ 2005 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ।

23. ਡੀ. ਵੇਲੂਸਾਮੀ ਬਨਾਮ ਡੀ. ਪੱਚਾਈਮਮਲ (2010) 10 ਸੈਕਸ਼ਨ 469 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਕਟ 2005 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਐੱਫ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਵਿਤਾਬੇਨ ਸੇਮਾਭਾਈ ਭਾਟੀਆ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ "ਘਰੇਲੂ ਸਬੰਧ" ਸਮੀਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ।

v. ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2005) 3 ਸੈਕਸ਼ਨ 636 ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਐੱਫ "ਵਿਆਹ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ" ਰਿਸ਼ਤਾ ਇੱਕ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਡੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਵਿਆਹ ਲਈ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਆਹ ਦੇ ਲਿਵ-ਇਨ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤਲਾਕ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਇਮ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਜੇ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਐਚ.

- A 24. ਧਾਰਾ 468 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੀਮਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਐਕਟ 2005 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਤੇ 32 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬੇਤੁਕੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।
- B ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਿਯਮ, 2006 ਦੇ ਨਿਯਮ 15 (6) ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਜਪਾਨੀ ਸਾਹੂ ਬਨਾਮ ਚੰਦਰ ਸ਼ੇਖਰ ਮੇਹੰਤੀ, ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 2007 ਐਸ. ਸੀ. 2762 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਨੋਇਡਾ ਉੱਦਮੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਨੋਇਡਾ ਐਂਡ ਓਰਸ।
- C (2011) 6 SCC 508.

25. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਐਕਟ 2005 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਤਲਾਕ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

- D ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਇਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ
- E ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਮੈਟਰਿਕਸ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਨਿਆਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਹਿੱਤ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

26. ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈ। ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 19.8.2010 ਮਿਤੀ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ

- F ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 482 Cr.P.C ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੰ. 87/02/09 ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੇਸ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ no2 ਉਸ ਦੇ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ
- G ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਇੱਥੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 482 Cr.P.C ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।
- H ਐੱਨ. ਜੇ. ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।